

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 2/2020
06.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давање мита у обављању привредне делатности из члана 231. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.1484/19 од 30.12.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-ПО1-Спк-1/19 од 21.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.1484/19 од 30.12.2019. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-ПО1-Спк-1/19 од 21.10.2019. године учињена повреда закона из члана 451. став 2. Закона о кривичном поступку у вези члана 317. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4.бр.39/19 од 11.06.2019. године, на основу члана 317. став 1. ЗКП, прихваћен је споразум о признању кривичног дела СККо.бр. 41/19 од 11.06.2019. године, закључен између Вишег јавног тужиоца у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције и окривљеног АА, са браниоцем адвокатом Обрадом Пашајлићем, по оптужном предлогу Вишег јавног тужиоца у Краљеву КТОКо.бр.71/19 од 11.06.2019. године и окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела давање мита у обављању привредне делатности из члана 231. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци и кривичног дела злоупотреба у вези са јавним набавкама из члана 228. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-ПО1-Спк-1/19 од 21.10.2019. године, поводом жалбе окривљеног АА, а по службеној дужности преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4.бр.39/19 од 11.06.2019. године, у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеном АА, који је том пресудом оглашен кривим, задржао као правилно утврђене казне затвора за кривично дела давање мита у обављању привредне делатности из члана 231. став 1. КЗ у трајању од 7 месеци и за кривично дело злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 228. став 1. КЗ у трајању од 8 месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора, а уколико окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора, у складу са законом који одређује извршење кривичних санкција, док је жалба окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.1484/19 од 30.12.2019. године против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-ПО1-Спк-1/19 од 21.10.2019. године, због повреде закона из члана 451. став 2. ЗКП у вези са чланом 317. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је наведеном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адвокату Обраду Пашајлићу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем побијане правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-ПО1-Спк-1/19 од 21.10.2019. године повређен закон из члана 451. став 2. ЗКП у вези члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП, а ово из следећих разлога:

Наиме, споразумом о признању кривичног дела Сско-41/19 од 11.06.2019. године постигнута је сагласност око свих битних елемената споразума, поред осталог и о врсти и висини појединачно утврђених казни затвора, као и јединственој казни затвора. Виши суд у Краљеву је оценио да су испуњени сви

законски услови за закључење споразума, као и да је да кривична санкција о којој су се ВЈТ у Краљеву и окривљени АА споразумели, предложена у складу са Кривичним закоником и пресудом Спк-По4.бр.39/19 од 11.06.2019. године прихватио споразум о признању кривичног дела, те окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца.

Против наведене пресуде Вишег суда у Краљеву, жалбу је изјавио окривљени АА, са разлога прописаних одредбом члана 338. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу, а поводом жалбе окривљеног АА, Апелациони суд је по службеној дужности преиначио пресуду Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4.бр.39/19 од 11.06.2019. године, у делу одлуке о казни, позивајући се на одредбу члана 451. став 2. ЗКП, те је оценио да је првостепени суд окривљеном правилно утврдио појединачне казне, али је нашао да је првостепени суд превисоко одмерио јединствену казну затвора, налазећи да је казна затвора, на коју је окривљени осуђен, строжија од неопходне, са становишта сврхе кажњавања и окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, коју ће окривљени издржавати у просторијама, у којима станује без примене мере електронског надзора, у којој одлуци је истовремено наведено и да је жалба окривљеног, изјављена из законом дозвољених разлога, неоснована.

Одредбом члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће суд пресудом прихватити споразум о признању кривичног дела и огласити окривљеног кривим, ако утврди да је казна или друга кривична санкција, односно друга мера у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум предложена у складу са кривичним или другим законом.

Одредбом члана 319. став 3. ЗКП прописано је да против пресуде којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела (члана 317.) лица из става 1. члана 319. могу у року од 8 дана од дана достављања пресуде изјавити жалбу због постојања разлога из члана 338. став 1. овог Законика или ако се пресуда не односи на предмет споразума (члан 314.).

Одредбом члана 451. став 2. ЗКП, прописано је да ће другостепени суд поводом жалбе изјављене у корист оптуженог, испитати по службеној дужности одлуку о кривичној санкцији: ако је жалба изјављена због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања или због повреде кривичног закона и ако жалба не садржи елементе из члана 435. тачка 2) и 3) овог законика.

У конкретној кривичној ствари, окривљени је изјавио жалбу на пресуду првостепеног суда из разлога што дело које је предмет оптужбе није кривично дело, нема услова за примену мере безбедности и што нема довољно доказа за оправданост сумње да је окривљени учинио дело које је предмет оптужбе, у смислу члана 338. став 1. КЗ.

Сходно наведеном, Апелациони суд у Крагујевцу је доносећи побијану пресуду и упуштајући се у оцену изречене казне затвора првостепеном пресудом, а поступајући у складу са одредбом члана 451. став 2. ЗКП, по службеној дужности, прекорачио границе својих овлашћења, обзиром да ни првостепени суд није одмеравао казну (а како то другостепени суд погрешно наводи у свом образложењу), већ су се о казни споразумели јавни тужилац и окривљени, док је суд био овлашћен само да утврди испуњеност услова из члана 317 став 1. тачка 4) ЗКП, у погледу казне.

Наиме, улога суда у процесу прихватања споразума о прихватању кривичног дела јесте да, споразум детаљно проучи и увери се да је са становишта закона оправдано наведени споразум одобрити и преточити га у осуђујућу пресуду. Суд проверава законитост предлога јавног тужиоца и окривљеног када је реч о предложеној кривичној санкцији и другој мери, односно проверава да ли је казна или друга кривична санкција, односно друга мера у погледу које су јавни тужилац и окривљени постигли споразум, предложена у складу са кривичним или другим законом. То даље значи, да проверава да ли се предложена санкција уопште може изрећи за конкретну врсту кривичног дела и да ли се конкретна мера кривичне санкције налази у оквирима законског минимума или максимума који је предвиђен на конкретно кривично дело поводом којег је окривљени признао кривицу.

Имајући у виду наведено, није било места примени одредбе члана 451. став 2. ЗКП, од стране Апелационог суда у Крагујевцу и оцене, по службеној дужности, да ли је јединствена казна превисоко одмерена од стране првостепеног суда, нарочито имајући у виду чињеницу да првостепени суд-Виши суд у Краљеву није одмеравао јединствену казну затвора, већ прихватио споразум закључен између странака у поступку.

Следствено наведеном, другостепени суд је доносећи побијану пресуду и упуштајући се у оцену, односно налазећи да је првостепени суд превисоко одмерио јединствену казну затвора и да је казна затвора на коју је окривљени осуђен строжија од неопходне са становишта сврхе кажњавања, по налажењу Врховног касационог суда повредио кривични закон из члана 451. став 2. ЗКП у вези члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП у корист окривљеног, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је усвојио предметни захтев, те је на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-ПО1-Спк-1/19 од 21.10.2019. године учињена повреда закона из члана 451. став 2. ЗКП у вези члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП у корист окривљеног АА, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић